HRVATSKI SABOR

2865

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI I OČUVANJU KULTURNIH DOBARA

Proglašavam Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 12. prosinca 2014. godine.

Klasa: 011-01/14-01/176

Urbroj: 71-05-03/1-14-2

Zagreb, 17. prosinca 2014.

Predsjednik

Republike Hrvatske

Ivo Josipović, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI I OČUVANJU KULTURNIH DOBARA

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (»Narodne novine«, br. 69/99., 151/03., 157/03., 87/09., 88/10., 61/11., 25/12., 136/12. i 157/13.) u članku 1.a podstavak 6. mijenja se i glasi:

»– Direktiva 2014/60/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o povratu kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja države članice i o izmjeni Uredbe (EU) br. 1024/2012 (preinaka).«.

Podstavci 7. i 8. brišu se.

Članak 2.

U članku 6. točki 9. na kraju rečenice umjesto točke stavlja se zarez te dodaje nova točka 10. koja glasi:

»10. konzervatorski elaborat je stručni dokument koji se izrađuje za potrebe zahvata na pojedinačno zaštićenoj građevini u slučaju promjena koje mogu utjecati na tehničko stanje, odnosno svojstva kulturnoga dobra, te za postojeću građevinu ili planiranu izgradnju unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline na lokaciji koja je od interesa za očuvanje svojstava kulturno-povijesne cjeline,«.

Iza dosadašnje točke 10., koja postaje točka 11., u kojoj se na kraju rečenice točka zamjenjuje zarezom, dodaju se točke 12. do 19. koje glase:

»12. kulturni predmet je predmet koji je kategoriziran ili definiran od strane države članice Europske unije, prije ili nakon njegova nezakonitog iznošenja s državnog područja te države članice, kao dio »nacionalnog blaga koje ima umjetničku, povijesnu ili arheološku vrijednost« prema nacionalnom zakonodavstvu ili u okviru administrativnih postupaka, a u smislu članka 36. Ugovora o funkcioniranju Europske unije,

13. nezakonito iznesen kulturni predmet s državnog područja države članice Europske unije je kulturni predmet:

(a) iznesen s državnog područja države članice kršenjem njezinih propisa o zaštiti nacionalnog blaga ili kršenjem Uredbe (EZ) br. 116/2009 ili

(b) koji nije vraćen nakon isteka roka zakonitog privremenog iznošenja ili bilo koje kršenje nekog drugog uvjeta kojim se uređuje takvo privremeno iznošenje,

14. država članica Europske unije koja je zatražila povrat kulturnog predmeta je država članica s čijeg je državnog područja kulturni predmet nezakonito iznesen,

15. država članica Europske unije od koje se traži povrat kulturnog predmeta je država članica na čijem se državnom području nalazi kulturni predmet nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice Europske unije,

16. povrat kulturnog predmeta je fizički povrat kulturnog predmeta na državno područje države članice Europske unije koja je zatražila povrat,

17. samostalni posjednik kulturnog predmeta je osoba koja za vlastiti račun izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu,

18. nesamostalni posjednik kulturnog predmeta je osoba koja za treću osobu izvršava faktičnu vlast na kulturnom predmetu,

19. javne zbirke su zbirke koje su u skladu sa zakonodavstvom države članice Europske unije definirane kao javne i koje su u vlasništvu te države članice, lokalnog ili područnog tijela u toj državi članici ili institucije koja se nalazi na državnom području te države članice, pod uvjetom da je takva institucija u vlasništvu države članice ili lokalnog ili područnog tijela ili je u znatnoj mjeri od njih financirana.«.

Članak 3.

U članku 12. stavci 2. i 3. mijenjaju se i glase:

»Rješenjem iz stavka 1. ovoga članka obvezno se utvrđuju prostorne međe kulturnoga dobra koje se zaštićuje, a dostavlja se nadležnom katastru i sudu radi zabilježbe u katastru i zemljišnoj knjizi svojstva kulturnoga dobra i prostornih međa kulturnoga dobra na katastarskim česticama utvrđenim ovim rješenjem, te lučkoj kapetaniji kada se rješenje o utvrđivanju svojstva kulturnoga dobra odnosi na podvodno arheološko nalazište.

Dostava rješenja iz stavka 1. ovoga članka u slučaju kada se utvrđuje svojstvo kulturnoga dobra za kulturno-povijesne cjeline i arheološka nalazišta obavlja se objavom rješenja u dnevnim novinama koje izlaze na području na kojem se nekretnina nalazi.«.

Članak 4.

U članku 25. stavak 2. briše se.

Članak 5.

U članku 37. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Vlasnik koji namjerava prodati kulturno dobro dužan ga je prije prodaje istodobno ponuditi Republici Hrvatskoj, županiji, Gradu Zagrebu, gradu ili općini na čijem se području to kulturno dobro nalazi, navodeći cijenu i druge uvjete prodaje. Ova odredba ne primjenjuje se na nekretninu unutar zaštićene kulturno-povijesne cjeline koja nije kao kulturno dobro zaštićena posebnim rješenjem.«.

Članak 6.

U članku 41. stavku 3. riječi: »Zakonom o izvlaštenju« zamjenjuju se riječima: »zakonom kojim se uređuje izvlaštenje«.

Članak 7.

U članku 43.a stavak 4. mijenja se i glasi:

»Ako je prije utvrđivanja svojstva kulturnoga dobra ili preventivno zaštićenog dobra započet postupak radi davanja koncesije ili osnivanja prava građenja, prava služnosti, odnosno davanja u zakup prema posebnom propisu, neće se provoditi postupak davanja koncesije prema ovome Zakonu, pod uvjetom da se koncesionar, nositelj prava građenja, ovlaštenik prava služnosti ili zakupoprimac obveže na provedbu uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe. U vezi s pridržavanjem uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i posljedica kršenja tih uvjeta odgovarajuće se primjenjuju odredbe članaka 43.f i 43.i ovoga Zakona.«.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»Ako kulturno dobro čini dio određenog projekta zajedno s drugom nekretninom na kojoj se treba osnovati pravo građenja, pravo služnosti ili nekretninu treba dati u zakup prema posebnom propisu, za kulturno dobro se neće provoditi postupak davanja koncesije prema ovome Zakonu te se može provesti postupak osnivanja prava građenja, prava služnosti, odnosno davanja u zakup prema posebnom propisu, pod uvjetom da se nositelj prava građenja, ovlaštenik prava služnosti, odnosno zakupoprimac obveže na provedbu uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra koje je utvrdilo nadležno tijelo te način njihove provedbe. U vezi s pridržavanjem uvjeta zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i posljedica kršenja tih uvjeta odgovarajuće se primjenjuju odredbe članaka 43.f i 43.i ovoga Zakona.«.

Članak 8.

Članak 43.b mijenja se i glasi:

»Koncesija se daje na temelju provedenoga javnog prikupljanja ponuda.

Za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje Ministarstvo kulture, a za kulturna dobra u vlasništvu županije, Grada Zagreba, grada ili općine obavijest o namjeri davanja koncesije objavljuje nadležno tijelo županije, Grada Zagreba, grada ili općine.

Obavijest o namjeri davanja koncesije pored podataka propisanih zakonom kojim se uređuju koncesije mora sadržavati i uvjete zaštite i očuvanja kulturnih dobara koje utvrđuje nadležno tijelo te način njihove provedbe od strane koncesionara.

Za kulturno dobro ili kulturna dobra koja čine dio određenog projekta za čiju se provedbu daje koncesija prema odredbama ovoga Zakona i/ili posebnog zakona sporazumom između davatelja koncesije se može utvrditi da postupak davanja koncesije, uključivo sklapanje jedinstvenog ugovora o koncesiji, provede jedan od davatelja

koncesije ili središnje tijelo državne uprave nadležno za upravljanje državnom imovinom kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti provedbe određenog projekta, ako posebnim zakonom nije drugačije određeno.

Iznimno, koncesija se može dati na zahtjev u skladu s ovim Zakonom, zakonom kojim se uređuju koncesije i zakonom kojim se uređuju strateški investicijski projekti Republike Hrvatske.

Uvjeti zaštite i očuvanja kulturnih dobara sastavni su dio odluke o davanju koncesije i ugovora o koncesiji.

Koncesija se daje na određeno vrijeme, ali ne dulje od 99 godina.

Koncesije se upisuju u Upisnik koji vodi Ministarstvo kulture i u Registar koncesija koji vodi ministarstvo nadležno za financije.

Ministar kulture pravilnikom propisuje sadržaj i način vođenja Upisnika koncesija.

Uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i način njihove provedbe za kulturno dobro na pomorskom dobru utvrđuje nadležno tijelo prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije na pomorskom dobru sukladno zakonu kojim se uređuje pomorsko dobro.

Uvjete zaštite i očuvanja kulturnoga dobra i način njihove provedbe za kulturno dobro unutar zaštićenih područja prirode utvrđuje nadležno tijelo prije objave obavijesti o namjeri davanja koncesije sukladno zakonu kojim se uređuje zaštita prirode.«.

Članak 9.

U članku 43.c stavku 1. riječi: »Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja« zamjenjuju se riječima: »Odluka o davanju koncesije«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Odluku o davanju koncesije za kulturna dobra u vlasništvu Republike Hrvatske donosi Ministarstvo kulture (davatelj koncesije).«.

U stavku 3. riječi: »odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja« zamjenjuju se riječima: »odluku o davanju koncesije«.

Članak 10.

U članku 43.d stavku 1. riječi: »odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja« zamjenjuju se riječima: »odluke o davanju koncesije«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Ako koncesija obuhvaća pravo građenja i pravo služnosti sukladno ugovoru o koncesiji, smatra se da naknada utvrđena za koncesiju obuhvaća naknadu za osnivanje prava građenja i prava služnosti, osim ako posebnim propisom nije drugačije određeno.«.

Članak 11.

U članku 43.j stavku 2. riječi: »godinu dana« zamjenjuju se riječima: »pet godina«.

Članak 12.

Naslov iznad članka 60. mijenja se i glasi: »5. Utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra«.

Članak 60. mijenja se i glasi:

»Za zahvate na nepokretnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje lokacijska dozvola, odnosno drugi akt za provedbu prostornog plana, nadležno tijelo na zahtjev zainteresirane osobe prije pokretanja postupka za izdavanje lokacijske dozvole, odnosno drugog akta za provedbu prostornog plana, odnosno tijekom postupka izdavanja te dozvole ili akta, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnoga dobra.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se rješenjem ako je predloženi zahvat suprotan utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnoga dobra ili svrsi zaštite kulturnoga dobra propisanoj ovim Zakonom ili je odbijeno izdavanje potvrde konzervatorskog elaborata iz članka 61.a stavka 1. ovoga Zakona.«.

Članak 13.

Članak 61. mijenja se i glasi:

»Za poduzimanje radnji na nepokretnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje se prema posebnom propisu izdaje građevinska dozvola nadležno tijelo na zahtjev investitora u svrhu izrade glavnog projekta, a prije pokretanja postupka za izdavanje građevinske dozvole, utvrđuje posebne uvjete zaštite kulturnoga dobra.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se rješenjem ako su predložene radnje suprotne utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnoga dobra ili svrsi zaštite kulturnoga dobra propisanoj ovim Zakonom ili je odbijeno izdavanje potvrde konzervatorskog elaborata iz članka 61.a stavka 1. ovoga Zakona.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je glavni projekt izrađen u skladu s ovim Zakonom glede pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnoga dobra u postupku izdavanja građevinske dozvole, nadležno tijelo umjesto posebnih uvjeta iz stavka 1. ovoga članka izdaje potvrdu da je glavni projekt u skladu s posebnim uvjetima zaštite. Ako glavni projekt nije usklađen s izdanim posebnim uvjetima zaštite, zahtjev za izdavanje potvrde se odbija rješenjem.«.

Članak 14.

Iza članka 61. dodaju se članci 61.a i 61.b koji glase:

»Članak 61.a

Nadležno tijelo ovlašteno je radi utvrđivanja posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra iz članka 60. stavka 1. i članka 61. stavka 1. ovoga Zakona, prema potrebi zaključkom odrediti izradu konzervatorskog elaborata.

Konzervatorski elaborat iz stavka 1. ovoga članka koji su izradile ovlaštene specijalizirane pravne i/ili fizičke osobe iz članka 100. ovoga Zakona potvrđuje nadležno tijelo.

Ako je konzervatorski elaborat iz stavka 1. ovoga članka suprotan utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnoga dobra ili svrsi zaštite kulturnoga dobra propisanoj ovim Zakonom, zahtjev za izdavanje potvrde konzervatorskog elaborata se odbija rješenjem.

Članak 61.b

Za građenje jednostavnih i drugih građevina i radove unutar kulturno-povijesne cjeline, na pojedinačnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje sukladno propisu kojim se uređuje gradnja nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnoga dobra koje izdaje nadležno tijelo.

Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra iz stavka 1. ovoga članka odbit će se rješenjem ako su predloženi radovi u suprotnosti s utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnoga dobra ili svrhom zaštite kulturnoga dobra propisanom ovim Zakonom.

Za građenje i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se obavljaju na temelju glavnog projekta investitor je dužan prije započinjanja radova ishoditi potvrdu koju izdaje nadležno tijelo i kojom utvrđuje da je glavni projekt u skladu s ovim Zakonom glede pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnoga dobra. Ako glavni projekt nije usklađen s izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde se odbija rješenjem.

Za građenje i radove iz stavka 1. ovoga članka koji se ne obavljaju na temelju glavnog projekta investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti prethodno odobrenje nadležnog tijela.«.

Članak 15.

Članak 62. mijenja se i glasi:

»Radnje koje bi mogle narušiti cjelovitost i/ili prouzročiti promjene na pokretnom kulturnom dobru ili na nepokretnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra koje se prema posebnom propisu ne smatraju građenjem, izuzev onih iz članka 61.b stavka 3. ovoga Zakona koje se poduzimaju na temelju glavnog projekta, mogu se poduzimati uz prethodno odobrenje nadležnog tijela. Nadležno tijelo ovlašteno je prije izdavanja prethodnog odobrenja prema potrebi utvrditi posebne uvjete zaštite kulturnoga dobra.

Kao radnje iz stavka 1. ovoga članka smatraju se osobito: građenje i radovi iz članka 61.b stavka 4. ovoga Zakona, konzerviranje, restauriranje, premještanje kulturnoga dobra i drugi slični radovi, rad industrijskih i drugih postrojenja i radilišta, sanacija i adaptacija kulturnoga dobra u smislu ovoga Zakona, kao i građenje ostalih jednostavnih i drugih građevina i radova na području na kojem se nalazi kulturno dobro.

Ministar kulture pravilnikom propisuje dokumentaciju koju je podnositelj dužan priložiti zahtjevu za prethodno odobrenje.

O zahtjevu za prethodno odobrenje iz stavka 1. ovoga članka nadležno tijelo odlučuje rješenjem.

Žalba na rješenje iz stavka 4. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Prethodno odobrenje iz stavka 1. ovoga članka prestaje važiti istekom roka od tri godine računajući od dana pravomoćnosti prethodnog odobrenja.«.

Članak 16.

Naslov iznad članka 70.a mijenja se i glasi: »10.a Povrat kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s državnog područja država članica Europske unije«.

Članak 70.a mijenja se i glasi:

»Države članice Europske unije mogu u postupku i pod uvjetima propisanim ovim Zakonom zatražiti povrat kulturnih predmeta nezakonito iznesenih s njihova državnog područja, ako se oni nalaze na području Republike Hrvatske.

Odredbom stavka 1. ovoga članka ne zadire se u pravo država koje nisu članice Europske unije da ostvaruju povrat kulturnih predmeta prema mnogostranim i dvostranim međunarodnim ugovorima.«.

Članak 17.

Članak 70.b mijenja se i glasi:

»Država članica Europske unije koja je zatražila povrat nezakonito iznesenog kulturnog predmeta može pred nadležnim sudom u Republici Hrvatskoj pokrenuti postupak protiv samostalnog posjednika ili, ako to nije moguće, protiv nesamostalnog posjednika, s ciljem osiguravanja povrata kulturnog predmeta koji je bio nezakonito iznesen s njezina državnog područja.

Postupak se može pokrenuti samo ako su aktu kojim se pokreće postupak priloženi dokumenti s opisom predmeta na koji se zahtjev odnosi i u kojem je navedeno da je riječ o kulturnom predmetu te izjava nadležnih tijela države članice koja je zatražila povrat da je kulturni predmet nezakonito iznesen s njezina državnog područja na dan 1. siječnja 1993. ili nakon toga.

Postupak iz stavka 1. ovoga članka može se pokrenuti u roku od tri godine od kada je nadležno središnje tijelo države članice Europske unije koja je zatražila povrat saznalo za mjesto na kojemu se kulturni premet nalazi i za identitet njegova samostalnog posjednika ili nesamostalnog posjednika, a najdulje u roku od 30 godina od kada je kulturni predmet nezakonito iznesen iz državnog područja države članice koja je zatražila povrat.

U slučaju predmeta koji su dio javnih zbirki iz članka 6. točke 19. ovoga Zakona i predmeta koji su dio inventara crkvenih ili drugih vjerskih institucija u državama članicama Europske unije u kojima oni podliježu posebnim aranžmanima za zaštitu u okviru nacionalnog prava, rok za postupak povrata je 75 godina, osim za one države članice u kojima postupak ne podliježe zastari ili u slučaju dvostranih sporazuma između Republike Hrvatske i drugih država članica Europske unije kojima se predviđa rok koji premašuje 75 godina.

Postupak povrata nije dopušten ako u trenutku kada bi postupak trebao biti pokrenut iznošenje kulturnog predmeta s državnog područja države članice Europske unije koja je zatražila povrat više nije nezakonito.«.

Članak 18.

Članak 70.c mijenja se i glasi:

»Nadležni sud u Republici Hrvatskoj naložit će, osim ako se radi o kulturnom predmetu koji je nezakonito iznesen s državnog područja države članice Europske unije prije vremena utvrđenog člankom 70.b stavkom 2. ovoga Zakona ili isteku rokova ili nastupu okolnosti iz članka 70.b stavaka 3., 4. i 5. ovoga Zakona, povrat kulturnog predmeta ako utvrdi da se radi o kulturnom predmetu u smislu članka 6. točke 12. ovoga Zakona koji je nezakonito iznesen s državnog područja države članice Europske unije.«.

Članak 19.

Članak 70.d mijenja se i glasi:

»Ako je naložen povrat predmeta, nadležni sud u Republici Hrvatskoj dosudit će samostalnom posjedniku pravičnu odštetu sukladno okolnostima slučaja, pod uvjetom da samostalni posjednik dokaže da je pri stjecanju predmeta postupao s dužnom pažnjom.

Pri procjeni je li samostalni posjednik postupao s dužnom pažnjom u obzir se uzimaju sve okolnosti stjecanja, a posebno dokumentacija o porijeklu predmeta, dozvole za iznošenje koje su potrebne prema pravu države članice Europske unije koja je zatražila povrat, svojstva stranaka, plaćena cijena, pitanje je li samostalni posjednik izvršio uvid u bilo koji dostupan registar ukradenih kulturnih predmeta i bilo koje relevantne informacije koje je objektivno mogao pribaviti ili poduzeo bilo koji drugi korak koji bi u tim okolnostima poduzela razumna osoba.

U slučaju stjecanja darovanjem ili nasljeđivanjem samostalni posjednik ne smije biti u povoljnijem položaju od osobe od koje je stekao predmet na taj način.

Država članica Europske unije koja je zatražila povrat plaća odštetu iz stavka 1. ovoga članka pri povratu predmeta.

Troškove nastale provedbom odluke o povratu kulturnog predmeta i troškove provedbe mjera iz članka 70.e stavka 1. točke 4. ovoga Zakona snosi država članica Europske unije koja je zatražila povrat.

Plaćanje pravične odštete iz stavka 1. ovoga članka i troškova iz stavka 5. ovoga članka ne dovodi u pitanje pravo države članice Europske unije koja je zatražila povrat da poduzme korake radi naplate tih iznosa od osoba koje su odgovorne za nezakonito iznošenje kulturnog predmeta s njezina državnog područja.

Pitanje vlasništva na kulturnom predmetu nakon povrata uređeno je pravom države članice Europske unije koja je zatražila povrat.«.

Članak 20.

Članak 70.e mijenja se i glasi:

»Ministarstvo kulture dužno je surađivati s nadležnim nacionalnim tijelima drugih država članica Europske unije te će posebno:

1. na zahtjev države članice Europske unije koja je zatražila povrat tražiti određeni kulturni predmet koji je nezakonito iznesen s njezina državnog područja te identificirati samostalnog posjednika i/ili nesamostalnog posjednika. Zahtjev mora sadržavati sve informacije potrebne za olakšavanje potrage, posebno upućivanje na stvarno ili pretpostavljeno mjesto na kojem se predmet nalazi,

2. obavijestiti zainteresiranu državu članicu Europske unije da je na državnom području Republike Hrvatske pronađen kulturni predmet, ako postoje osnove sumnje da je nezakonito iznesen s državnog područja druge države članice Europske unije,

3. omogućiti nadležnim tijelima države članice Europske unije koja je zatražila povrat da provjere je li predmet u pitanju kulturni predmet, pod uvjetom da se provjera obavi u roku od šest mjeseci od obavijesti predviđene točkom 2. ovoga stavka. Ako se provjera ne obavi u propisanom roku, prestaju se primjenjivati odredbe točaka 4. i 5. ovoga stavka,

4. poduzeti, u suradnji s državom članicom Europske unije koja je zatražila povrat, sve potrebne mjere za fizičko očuvanje kulturnoga predmeta,

5. spriječiti potrebnim privremenim mjerama svaku radnju kojom se izbjegava postupak povrata,

6. postupati pri povratu kao posrednik između samostalnog posjednika i /ili nesamostalnog posjednika i države članice Europske unije koja je zatražila povrat. S tim ciljem Ministarstvo kulture može, ne dovodeći u pitanje članak 70.d ovoga Zakona, u prvom redu olakšati provedbu arbitražnog postupka u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske i uz uvjet da država članica koja je zatražila povrat i samostalni posjednik ili nesamostalni posjednik daju svoje formalno odobrenje,

7. odmah nakon primitka zahtjeva iz točke 1. ovoga članka, odnosno obavijesti da je pokrenut postupak za povrat kulturnog predmeta, obavijestiti središnja tijela drugih država članica Europske unije da je u Republici Hrvatskoj pokrenut postupak za povrat kulturnog predmeta koji je nezakonito odnesen s državnog područja određene države članice Europske unije.

Kako bi surađivalo i savjetovalo se sa središnjim tijelima država članica Europske unije, Ministarstvo kulture služi se modulom Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (»IMI») uspostavljenog Uredbom (EU) br. 1024/2012 posebno prilagođenim za kulturne predmete. Ministarstvo kulture može se također služiti IMI-jem

kako bi širilo relevantne informacije o slučaju u vezi s kulturnim predmetima koji su ukradeni ili nezakonito izneseni s državnog područja Republike Hrvatske.

Ministarstvo kulture odlučuje o korištenju IMI-ja od strane drugih nadležnih tijela Republike Hrvatske za potrebe provedbe odredbi članaka 70.a do 70.f ovoga Zakona.

Razmjena informacija putem IMI-ja provodi se u skladu s važećim zakonskim odredbama o zaštiti osobnih podataka i privatnosti, ne dovodeći u pitanje mogućnost da se Ministarstvo kulture uz IMI posluži i drugim sredstvima komunikacije s nadležnim središnjim tijelima drugih država članica Europske unije.«.

Članak 21.

Članak 70.f mijenja se i glasi:

»Republika Hrvatska ima pravo zatražiti povrat kulturnih predmeta navedenih u članku 6. točki 13. ovoga Zakona koji su nezakonito izneseni s njezina državnog područja, a nalaze se na području druge države članice Europske unije. Na zahtjev za povrat kulturnih predmeta koji se nalaze na području druge države članice Europske unije na odgovarajući se način primjenjuju članci 70.a do 70.e ovoga Zakona.

Ministarstvo kulture odgovorno je za provođenje i koordinaciju svih aktivnosti vezanih za povrat kulturnih predmeta iz stavka 1. ovoga članka. Ovo Ministarstvo dužno je obavijestiti nadležno središnje tijelo druge države članice Europske unije da je Republika Hrvatska pokrenula postupak povrata kulturnih predmeta iz te države članice.

Ministarstvo kulture podnosi izvješće o primjeni odredbi članaka 70.a do 70.f ovoga Zakona Europskoj komisiji, u roku propisanom propisom iz članka 1.a podstavka 6. ovoga Zakona i nakon toga svakih pet godina.«.

Članak 22.

Članak 73. mijenja se i glasi:

»Ako investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje je potrebno prethodno odobrenje ili potvrda da je glavni projekt u skladu s posebnim uvjetima zaštite iz članka 61.b stavka 3. ovoga Zakona, odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra protivno prethodnom odobrenju ili glavnom projektu za koji je izdana potvrda da je u skladu s posebnim uvjetima zaštite, nadležno će tijelo privremeno obustaviti rješenjem takvu radnju ili zahvat te prema potrebi naložiti investitoru obvezu povrata u prijašnje stanje uz upozorenje da će se u slučaju da rješenje ne bude u cijelosti izvršeno u roku radnja obaviti na njegov trošak. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Ako investitor ili izvođač radova poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra za koje je potrebna građevinska dozvola, odnosno poduzme radnju ili zahvat na kulturnom dobru protivno građevinskoj dozvoli, nadležno će tijelo o tome odmah izvijestiti nadležnu građevinsku inspekciju radi daljnjeg postupanja. Nadležno će tijelo privremeno obustaviti rješenjem takvu radnju i zahvat do poduzimanja mjera od strane nadležne građevinske inspekcije sukladno posebnom zakonu. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Nakon donošenja rješenja o uklanjanju građevine sukladno posebnom zakonu, nadležno će tijelo rješenjem prema potrebi naložiti investitoru iz stavka 2. ovoga članka obvezu povrata kulturnoga dobra u prijašnje stanje uz upozorenje da će se u slučaju da rješenje ne bude u cijelosti izvršeno u roku radnja obaviti na njegov trošak. Rješenje se može donijeti bez prethodnog izjašnjavanja stranke.

Investitor iz stavaka 1. i 3. ovoga članka dužan je izraditi projekt povrata kulturnog dobra u prijašnje stanje za koji nadležno tijelo izdaje potvrdu da je u skladu s posebnim uvjetima zaštite kulturnog dobra. Ako projekt nije usklađen s izdanim posebnim uvjetima zaštite, zahtjev za izdavanje potvrde se odbija rješenjem.

Žalba na rješenje nadležnog tijela iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka ne odgađa izvršenje rješenja.

Ako osobe iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ne obustave započetu radnju ili zahvat na kulturnom dobru, nadležno će tijelo obavijestiti nadležnu policijsku upravu radi sprječavanja daljnje štete na kulturnom dobru i nadležnu građevinsku inspekciju.«.

Članak 23.

U članku 90. stavak 2. mijenja se i glasi:

»Ako nadzirana osoba ne postupi po rješenju inspektora, izvršenje će provesti nadležno tijelo na njezin trošak.«.

Članak 24.

U članku 100. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Poslove istraživanja, proučavanja, čuvanja, restauriranja, konzerviranja, održavanja, obnove i korištenja kulturnih dobara mogu obavljati samo specijalizirane pravne i fizičke osobe.«.

Članak 25.

Iza članka 101. dodaju se naslov i članci 101.a i 101.b koji glase:

»5. Nadzor nad prometom pokretnim kulturnim dobrima

Članak 101.a

Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i predmetima iz članka 101.b ovoga Zakona upisuju se u upisnik koji vodi Ministarstvo kulture. Svrha vođenja upisnika je prikupljanje podataka radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima.

Fizičke i pravne osobe koje obavljaju djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima dužne su voditi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova vezanih uz ta kulturna dobra. Svrha evidencije je utvrđivanje slijeda nabave i prodaje kulturnih dobara radi sprječavanja protupravnog postupanja u prometu kulturnim dobrima.

U evidenciju iz stavka 2. ovoga članka upisuju se podaci propisani pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka.

Fizičke i pravne osobe iz stavka 1. ovoga članka prilikom stavljanja u promet pokretnoga kulturnog dobra dužne su prethodno provjeriti njegovo podrijetlo.

Način vođenja i sadržaj upisnika i evidencije iz stavaka 1. i 2. ovoga članka propisuje pravilnikom ministar kulture.

Članak 101.b

Obveza vođenja evidencije za fizičke i pravne osobe iz članka 101.a ovoga Zakona odnosi se i na promet drugim kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje.

Inspekcijski nadzor nad provedbom stavka 1. ovoga članka i članka 101.a stavaka 1. i 2. ovoga Zakona provode inspektori Ministarstva kulture, inspektori tržišne inspekcije i inspektori ministarstva nadležnog za unutarnje poslove svaki u svom djelokrugu.«.

Članak 26.

Članak 115. mijenja se i glasi:

»Novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. upotrebljava ili postupa s kulturnim dobrom na način da ga dovodi u izravnu opasnost od oštećenja ili uništenja (članak 31. stavak 1. i članak 74. stavak 1.),

2. ne uplati iznos uloženih sredstava iz državnog proračuna prije prodaje kulturnoga dobra (članak 40.),

3. ne prekine izvođenje radova kada naiđe na arheološko nalazište ili nalaze ili o nalazu ne obavijesti nadležno tijelo (članak 45. stavak 1.),

4. obavlja arheološka i podvodna arheološka iskopavanja i istraživanja suprotno odredbama ovoga Zakona ili suprotno izdanom odobrenju (članak 47. stavak 1.),

5. obavlja ili organizira podvodne aktivnosti na zaštićenim kulturnim dobrima ili vadi potonula kulturna dobra bez odobrenja ili suprotno odobrenju nadležnog tijela (članak 49. stavak 1. i članak 50.),

6. obavlja radnje na kulturnom dobru bez prethodnog odobrenja ili suprotno prethodnom odobrenju (članak 62. stavak 1.),

7. započne obavljati gospodarsku djelatnost u prostoru koji se nalazi unutar nepokretnoga kulturnog dobra ili zaštićene kulturno-povijesne cjeline bez prethodnog odobrenja ili suprotno odobrenju nadležnog tijela (članak 65. stavak 1.),

8. izveze ili iznese kulturno dobro iz Republike Hrvatske suprotno odobrenju nadležnog tijela ili ne vrati bez odgode kulturno dobro u Republiku Hrvatsku nakon opoziva odobrenja (članak 68. stavci 1. i 3.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 200.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 15.000,00 kuna.

Fizičkoj i pravnoj osobi koja prekršaj iz stavka 1. točaka 4. i 5. ovoga članka počini u obavljanju djelatnosti izreći će se mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti u trajanju do jedne godine ako je počinjeni prekršaj osobito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine osobito teškim.«.

Članak 27.

Članak 116. mijenja se i glasi:

»Novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ne prijavi dobro za koje se predmnijeva da ima svojstva kulturnoga dobra (članak 4. stavak 3.),

2. ne čuva ili ne održava kulturno dobro ili u ostavljenom roku ne izvrši određene mjere zaštite i očuvanja kulturnoga dobra (članak 20. podstavci 1. i 2.),

3. upotrebljava kulturno dobro protivno utvrđenoj namjeni ili promijeni namjenu kulturnoga dobra bez prethodnog odobrenja nadležnog tijela (članak 34. stavci 1. i 2. i članak 35. stavak 1.),

4. ne ponudi pravo prvokupa sukladno ovom Zakonu (članak 37. stavak 1.),

5. bez odobrenja ili ne poštujući uvjete propisane odobrenjem nadležnog tijela izradi repliku kulturnoga dobra ili je stavi u promet (članak 66. stavci 2. i 3.),

6. ne provodi mjere zaštite nad kulturnim dobrom koje nadležno tijelo naredi u slučaju izvanrednih okolnosti (članak 75.),

7. ne osigura uvjete za provedbu nadzora, onemogući pregled kulturnoga dobra i uvid u dokumentaciju ili ne pruži potrebne podatke i obavijesti (članak 83. stavak 2.),

8. ne postupi po rješenju inspektora za zaštitu kulturnih dobara (članak 86. stavak 1.),

9. započne obavljati poslove na zaštiti, očuvanju ili obnovi kulturnoga dobra, a da za to nema dopuštenje sukladno ovom Zakonu (članak 100. stavak 3.),

10. započne obavljati restauratorsko-konzervatorske poslove na kulturnom dobru, a da nema odgovarajuće stručno zvanje sukladno ovom Zakonu (članak 101. stavak 1.),

11. ne uplati spomeničku rentu u slučajevima propisanim člankom 114. ovoga Zakona ili je ne uplati u propisanom roku.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 4.000,00 do 20.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 100.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna.«.

Članak 28.

Članak 117. mijenja se i glasi:

»Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 40.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ne dopusti stručna i znanstvena istraživanja, tehnička i druga snimanja, kao i provedbu mjera tehničke zaštite i mjera zaštite i očuvanja na kulturnom dobru te dokumentiranje kulturnoga dobra (članak 20. podstavak 4. i članak 30. stavak 1.),

2. odbije ustupiti pokretno kulturno dobro u svrhu izlaganja, odnosno onemogući posjećivanje nepokretnoga kulturnog dobra (članak 33. stavak 1.),

3. vrati kulturno dobro u zemlju nakon isteka roka utvrđenog u odobrenju za privremeni izvoz i iznošenje (članak 68. stavak 1.),

4. ne prijavi nadležnom tijelu unos ili uvoz kulturnoga dobra u zemlju (članak 70. stavak 2.),

5. ne osigura uvjete za zaštitu i očuvanje kulturnih dobara za slučaj izvanrednih okolnosti i drugih radnji usmjerenih na uništenje i oštećenje kulturnih dobara (članak 75.),

6. obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje, a nije upisana u upisnik koji vodi Ministarstvo kulture (članak 101.a stavak 1.),

7. obavlja djelatnost prometa pokretnim kulturnim dobrima i kulturnim predmetima koji imaju umjetničko, povijesno, arheološko i drugo značenje, a ne vodi evidenciju nabave i prodaje te drugih pravnih poslova za kulturna dobra i kulturne predmete ili ne upisuje u evidenciju propisane podatke (članak 101.a stavci 2. i 3. i članak 101.b stavak 1.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 10.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 8.000,00 kuna.«.

Članak 29.

Članak 118. mijenja se i glasi:

»Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. ukloni ili ošteti oznaku kojom je označeno kulturno dobro sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 54.),

2. u određenom roku ne izvijesti inspektora o ispunjenju obveza iz rješenja (članak 90. stavak 1.),

3. ne dostavi podatke o korisnoj površini poslovnog prostora u svrhu utvrđivanja spomeničke rente ili ih ne dostavi u propisanom roku (članak 114. stavak 7.),

4. ne dostavi podatke za utvrđivanje spomeničke rente na Obrascu SR (članak 114.a stavak 4.).

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 500,00 do 5.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba obrtnik kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 8.000,00 kuna.

Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kada ga počini fizička osoba kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 100,00 do 3.000,00 kuna.«.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 30.

Provedbene propise iz članaka 8., 15. i 25. ovoga Zakona ministar kulture donijet će u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 31.

Postupci započeti, a koji nisu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (»Narodne novine«, br. 69/99., 151/03., 157/03., 87/09., 88/10., 61/11., 25/12., 136/12. i 157/13.).

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, postupci koji su do dana stupanja na snagu ovoga Zakona pokrenuti po člancima 60., 61. i 62. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (»Narodne novine«, br. 69/99., 151/03., 157/03., 87/09., 88/10., 61/11., 25/12., 136/12. i 157/13.), a nakon stupanja na snagu Zakona o gradnji (»Narodne novine«, br. 153/13.) i Zakona o prostornom uređenju (»Narodne novine«, br. 153/13.), dovršit će se prema odredbama članaka 12. do 15. ovoga Zakona.

Članak 32.

U članku 2. Zakona o izmjeni i dopuni Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (»Narodne novine«, br. 157/13.) riječi: »31. prosinca 2014.« zamjenjuju se riječima »31. prosinca 2015.«.

Članak 33.

Pravilnik o određivanju kulturnih predmeta koji se smatraju nacionalnim blagom država članica Europske unije (»Narodne novine«, br. 38/04.) prestaje važiti stupanjem na snagu članka 1. ovoga Zakona, članka 2. ovoga Zakona u dijelu kojim se dopunjuje članak 6. točkama 12. do 19. te članaka 16. do 21. ovoga Zakona.

Članak 34.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredaba članka 1. ovoga Zakona, članka 2. ovoga Zakona u dijelu kojim se dopunjuje članak 6. točkama 12. do 19. te članaka 16. do 21. ovoga Zakona koje stupaju na snagu 19. prosinca 2015.

Klasa: 022-03/14-01/82

Zagreb, 12. prosinca 2014.

HRVATSKI SABOR

Predsjednik

Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v. r.